

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/529/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202685
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816202685.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Viktórie Mídovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu TELERVIS PLUS a.s., Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, Bratislava, Nám. Martina Benku 6, proti žalovanej T. H.A. B., P. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, o zaplatenie 801,37 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/244/2016-44 z 31.8.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 24,53 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 6.3.2014 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 801,37 € s príslušenstvom tvrdiac, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 15.5.2013 jej poskytol sumu 750 € a žalovaná svoju povinnosť úver uhrádzať v splátkach nesplnila. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 mu vyplynulo, že žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 750 € a túto sumu po navýšení o odplatu 285 € mala uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach, keď priemerná ročná percentuálna miera nákladov v zmluve bola uvedená vo výške 48,52 %. Z oznámenia o zosplatnení záväzku z 29.4.2014 mu vyplynulo, že ku dňu 5.3.2014 žalobca voči žalovanej evidoval nesplatený dlh vo výške 1.087 €. Citoval § 52 ods. 1,3 a 4, § 53 ods. 1,5 a § 54 ods. 1,2 Obč. zák., ako aj § 1 ods. 2, § 2, § 9 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 26. júna 2013 a dospel k záveru, že zmluva uzavretá stranami je zmluvou spotrebiteľskou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Mal za to, že uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov pri splatnosti úveru len v obchodných podmienkach má charakter nekalej obchodnej praxe a v zmluve v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch nie je uvedený rozpis výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto daný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol ďalej, že podľa karty klienta žalovanej bol poskytnutý úver a súčasťou uvedenej karty klienta bol záznam o domácom servise, keď aj žalovaná mu predložila zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, uzavretú dňa 26.6.2013, podľa ktorej jej predmetom bolo poskytnutie konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta na základe zmluvy o úvere. Dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanej celkovo 750 € a táto mu vrátila 725,47 €, a preto ju zaviazal len na úhradu rozdielu medzi poskytnutou a splatenou sumou bez akéhokoľvek navýšenia, a to v čiastke 24,53 €. Vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keďže dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so zistením súdu, že žalovaná mu vrátila 725,47 €, keď podľa jeho údajov mu bola uhradená len suma 233,63 € a vytkol súdu, že vôbec v odôvodnení rozhodnutia neuviedol postup, ktorým zistil ním deklarovanú sumu 725,47 € za uhradenú. Upozornil, že so žalovanou uzavrel dve samostatné zmluvy, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, pričom predmetom tohto súdneho konania je len pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420131876, a preto splátky týchto dvoch rôznych zmlúv boli odlišované aj na predložennom splátkovom kalendári. Upozornil, že aj v zmysle rozhodnutí Ústavného súdu je výlučne jeho právom v žalobnom návrhu vymedziť predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a tak súd prvej inštancie mal rešpektovať, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu nie je predmetom súdneho konania. Toto odlišenie pritom rešpektovali i závery Slovenskej obchodnej inšpekcie, či rozhodovacia prax Krajských súdov v Trenčíne a Žiline.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, pretože neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia.

6. Žalobca podané odvolanie podľa jeho obsahu odôvodnil tým, že súd nesprávne vec právne posúdil, keď zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery a nedostatočne zistil skutkový stav.

7. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. Nová úprava (CSP) prepracovala odvolacie dôvody vzťahujúce sa na procesné vady konania v dôsledku zmeny koncepcie civilného procesu, pričom v základných rysoch bola prebratá predchádzajúca úprava, došlo však k jej formulačnej úprave. Dôvodmi odvolania podľa Civilného sporového poriadku môžu byť vady konania, ako aj vady rozhodnutia v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ CSP ktorý zahŕňa odlišne rozšpecifikované a formulačne upravené dôvody pôvodne obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p.

9. V zmysle Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa článku 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

10. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

11. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

13. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepreskúmateľný je rozsudok vtedy, ak dôvody neobsahuje, alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

14. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

15. Žalobca v odvolaní dôvodne argumentuje nepreskúmateľnosťou rozsudku, predovšetkým v časti týkajúcej sa plnenia žalovanej vo výške 725,47 € s poukazom na to, že nie je zrejmé, ako k danej čiastke súd prvej inštancie dospel a či vôbec rozlišoval medzi dvomi rôznymi zmluvami uzavretými so žalovanou, keď predmetom konania sú výlučne nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420131876. Je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neposkytuje vysvetlenie ako dospel k výslednej čiastke 725,47 €, ktorú mala podľa neho žalovaná žalobcovi zaplatiť a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nemožno zistiť, či dôsledne rozlišoval medzi dvomi rôznymi zmluvami, ktoré žalovaná so žalobcom mala uzavrieť, ako sa s týmto faktom vysporiadal a ako tieto zmluvy posúdil aj vo vzťahu k ich návaznosti. Pritom už zo žaloby je zrejmé, že žalobca v danom konaní si uplatňuje výhradne nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej 26.6.2013 (č.l. 3 spisu). Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalobca so žalovanou osobitne uzavrel zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (č.l. 23 spisu) a nároky z nej v tomto konaní podľa neho neuplatňuje (čo mu platná právna úprava samozrejme umožňuje). Je tak nevyhnutné zaoberať sa tým, či strany sporu skutočne uzavreli dve zmluvy, t.j. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ujasniť si ich vzájomný vzťah podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, eventuálne posúdiť ich platnosť z hľadiska noriem spotrebiteľského práva. Až po vyriešení tejto otázky bude možné robiť závery, akú sumu žalovaná žalobcovi uhradila a ktorý svoj záväzok pritom plnila. Pokiaľ súd prvej inštancie dospeje k záveru o existencii dvoch rôznych platných zmlúv, nebude možné jednotlivé úhrady žalovanej zmiešavať.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť uplatnený nárok a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám na rozhodnutie, aby bolo presvedčivé a úplné. Vyhodnotí,

v akom vzťahu sú zmluvy uzavreté stranami, posúdi ich platnosť a ustáli, v akom rozsahu žalovaná pohľadávku, ktorá je predmetom sporu už splatila, vysporiada sa pritom aj s odvolacími námietkami žalobcu a posúdi i ďalšie otázky potrebné pre rozhodnutie.

17. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).